Een strategie tot op het bot: osteoporose in de huisartsenpraktijk

Haio: BOSSCHAERT Laure , U.G.
Promotor: SUNAERT Patricia , U.G.
Praktijkopleider: CONSTANDT Günter , HOUTMAN Anke , VAN PUYVELDE Katrien

Context: Een fractuur heeft voor de patiënt een belangrijke impact op vlak van morbiditeit en mortaliteit. Een belangrijke risicofactor voor fracturen is osteoporose. De doelstelling van deze masterproef is het ontwikkelen en implementeren van een strategie om osteoporose in huisartsenpraktijk PLAN op te sporen, te behandelen en op te volgen, gebaseerd op de huidige evidentie en rekening houdend met de context van de praktijk.

Onderzoeksvraag: A. Bij hoeveel patiënten is bij aanvang van het project de diagnose ‘osteoporose’ geregistreerd in de probleemlijst van het Elektronisch Medisch Dossier (EMD)? Komt de prevalentie overeen met de te verwachten prevalentie, gevonden in de Intego databank? Is de behandeling binnen deze groep volgens de huidige evidentie en is er adequate opvolging voorzien? B. Bij hoeveel 70-85 jarigen met ondergewicht wordt, na implementatie van de richtlijn, een nieuwe diagnose van osteoporose gesteld? Is er bij deze groep patiënten een adequate behandeling ingesteld ter preventie van fracturen?

Methode: Het project betreft enerzijds een retrospectief onderzoek, onderdeel van de FOCUS-procedure, waarin het huidige beleid bij patiënten met gediagnosticeerde osteoporose wordt beoordeeld. Anderzijds wordt in een subgroep met verhoogd risico op osteoporose een prospectief actieonderzoek uitgevoerd, gebaseerd op de PDCA-cyclus, waarbij via een risicoscore en klinisch onderzoek het fractuurrisico wordt bepaald. Indien geïndiceerd wordt verder onderzoek aangevraagd en een behandeling opgestart. Dit conform de NHG-richtlijn Fractuurpreventie.

Resultaten: A. Bij aanvang van het project hebben 69 patiënten een geregistreerde diagnose van osteoporose in praktijk PLAN. Er is een prevalentie van 50,8 per 1000 patiënten binnen de groep van 50-plussers, wat lager is dan de prevalentie binnen de Intego databank (53,9 per 1000 patiënten). Bij 88,89% (40/45) met gegevens over therapie werd een correcte en volledige therapie ingesteld. Slechts bij 51,22% (21/41) met een specifieke therapie is er een correcte opvolging. B. In de specifieke interventie werden 6 nieuwe diagnoses van osteoporose gesteld. Daarnaast bleek dat bij 6 patiënten een diagnose van osteoporose al gesteld werd in het verleden, dewelke niet stond geregistreerd in het dossier. Bij 5 van deze 6 patiënten werd de diagnose herbevestigd. In totaal werd in de specifieke interventie bij 11 patiënten op 37 deelnemers osteoporose gecodeerd in het dossier. Bij deze patiënten werd behandeling en follow-up ingesteld, 1 patiënte weigerde dit.

Conclusie: De praktijkrichtlijn is in staat om hoogrisicopatiënten op osteoporose te detecteren waardoor adequate behandeling en follow-up kan gebeuren. Na doorlopen van het project steeg de totale prevalentie van osteoporose bij 50-plussers van 50,8 naar 66,5 per 1000 patiënten, wat hoger is dan in andere huisartsenpraktijken in Vlaanderen binnen de Intego databank (53,6 per 1000 patiënten).